

[Aksel Møller.]

spørgsel efter Hjemmemarkedindustriens Produkter. Det vil igen forstærke en skæv Investering og gøre det vanskeligt at holde Valutasituationen i Orden.

Det er nu ikke længere alene den højtærede Handelsminister, vi har at holde os til i disse Spørgsmaal. Siden vi sidst havde politisk Debat her i Tinget, har den højtærede Statsminister begavet os med en ny Minister. Vi blev ikke taget med paa Raad, da Statsministeren satte det ny Ministerium i Verden. Det er vel for Resten tvivlsomt, om nogen overhovedet blev taget med paa Raad. Hvis vi var blevet taget med, vilde vi have givet det Raad: Lad nu være med at lave en halv Ordning.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har citeret Bemærkninger af min Partifælle, det ærede Medlem af det andet høje Ting Hr. Halfdan Henriksen. Jeg har ikke noget imod Citatet. Jeg fortsætter i og for sig gerne med et andet, som Hr. Halfdan Henriksen har givet Pressen gennem en Tale. Han har sagt om Forsyningsministeriet, at tidligere havde man „2½ Forsyningsministerium her i Landet. Vi havde Handelsministeriet, Landbrugsministeriet og delvis Udenrigsministeriet. Nu har vi faaet 3½ Forsyningsministerium. Det er ganske afgjort ikke nogen god Maade at forenkle Sagerne Behandling paa“.

Jeg synes, at deri har det ærede Medlem af det andet høje Ting Hr. Halfdan Henriksen Ret. Det er jo næsten, som om vi her i den anden Rigsdagssamling under Statsministerens Ledelse er naaet dertil, at Regeringen indskrænker sin Indsats i Kampen mod Restriktionerne til at dele dem i to Grupper: den første omfattende dem, som Regeringen ikke tør ophæve af saglige Grunde, den anden omfattende dem, som Regeringen ikke tør ophæve af politiske Grunde. Og saa kommer naturligvis de nye Restriktioner, som Udviklingen under denne Regering har sat i Verden.

Med bange Anelser imødeser vi i og for sig allesammen Kødordningen. Vi har nu i flere Maaneder hørt, at den var paa Trapperne, og man maa sige, at Udviklingen har formaaet at give Anelserne dramatisk Nerve. Hvis alle de Forudsigelser, hvormed denne Ordning imødeses af Forbrugere og Fordelere, virkelig viser sig at slaa til, eller hvis

bare en Del af dem viser sig at slaa til, vil det klogeste være hurtigst muligt at rette denne Ordning, og saa er den eneste Fremgangsmaade den, som skaber Sikkerhed for en retfærdig Fordeling mellem alle.

Den højtærede Forsyningsminister har jo under Valgkampen i Oktober 1945 ladet sin Røst lyde over Nordsjælland, og som en Samling af de Synspunkter, han gjorde gældende, har hans Blad deroppe, „Frederiksborg Amts Avis“, skrevet en Leder den 24. Oktober 1945, som jeg beder den højtærede Forsyningsminister læse igennem en Gang til. Jeg skal blot af Slutningen nævne, at den gaar ud paa at vise, at man skal stemme paa Venstre, det Parti, der ikke blot i Ord, men i Gerning, gaar ind for den Politik, der, som det fremgaar af det foregaaende, søger snarest at komme ud af alle de velsignede Nævn og Udvalg og Kommissioners Kontorstyre, og saa fortsætter den:

„Og det var jo Venstreministeren Erik Eriksen, der forgæves forsøgte at faa Regeringen til at ophæve de fuldkomne overflødige Kød- og Brødrationer.“.

Og som en Venlighed mod mit Parti fortsætter den ledende Artikel:

„... og den konservative Handelsminister, der som sin omtrent sidste Regeringshandling gennemførte en Tobaksrationering, der efter sin Længde syntes beregnet paa at holde i mange Aar, og for hvilken det er vanskeligt at finde andet fornuftigt Formaal end at berede Vejen for et Tobaksmonopol ...“.

Det vilde være nyttigt for den højtærede Forsyningsminister at lade Slutningen af denne ledende Artikel fra „Frederiksborg Amts Avis“ indramme og hænge over sin Seng derhjemme, saa det kan være det sidste, han ser paa, før Lyset slukkes om Aftenen. Det vil forklare et og andet i Situationen og vil minde ham om, hvor meget der staar igen at præstere.

Nu er det muligt, at den højtærede Forsyningsminister ikke kan komme frem ad den Bane, som man altsaa talte om i Nordsjælland i Oktober 1945, men saa findes der dog andre Maader at gøre ulidelige Vilkaar mere lidelige paa. Hvor fortjenstfuldt vilde det f. Eks. ikke være, om Ministeren endelig kunde slaa ind paa den Vej at tilvejebringe en Decentralisation af Vareforsyningsdirektoratet, en Decentralisation,